

KLAU?TUKAS

Pažinimo raktas yra klaustukas

Nepriklausomas Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraštis Nr. 24(36) 03-05-23

Šiame „Klaustuko“ numeryje jūs rasite abiturientės Ernestos [atsisveikinimo](#) žodį, susitiksime su [Agne](#), studijuojančia žurnalistiką, pakeliasite po [Prancūzija](#), artimiau susipažinsite su mūsų gimnazijos geografijos [mokytoja](#) Albina Batarliene, pabūsime [referendume](#) dėl Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą, daugiau sužinosite apie [draugus](#) iš Olandijos, drauge pasidžiaugsite sportininkų [laimėjimais](#) ir jus palytės [kūrybos](#) paukštė. Taip pat paskaitysite abiturientų [atsakymus](#) į tradicinius laikraščio klausimus ir vieną gražiausių konkurso „Europa mokykloje“ [rašinių](#). Pabūsime respublikinėje humanitarų [konferencijoje](#) „Gyva kalba – gyva tauta“.

Redakcija:

**Ernesta Juškėnaitė,
Viktorija Čiupailaitė,
Vilma Biekšaitė,
Rusnė Mikiškaitė,
Dovilė Staknytė.**

Klaustuko vadovė:

Birutė Paltanavičienė

Redakcijos žodis,

Tyla... Tik laikrodys tiksi ant stalo. Klausydama jo skubrių žingsnelių, pagalvoju apie pažįstamus abiturientus. Ko gero, abiturientų širdys šokinėja kaip tos laikrodžio rodyklės... Ne tiek dėl egzaminų (nors jie ir svarbūs). Ne. Egzaminams jau pasiruošta, dar bus laiko šį tą pakartoti. Bet ar užteks laiko pasiruošti ir pasitikti gyvenimą? Taip skubame užaugti, tačiau, kai atsiveria durys, ant kurių užrašyta „Savarankiškas gyvenimas“, norime sustabdyti laiką. Bet... neverta sukti laikrodžių atgal, nes nuo to nesustos pasaulio, likimo ir gyvenimo laiko tėkmė! Geriau prieš žengiant per slenkstį apmąstyti savo neilgą gyvenimo kelią, paklaustyti, ką pataria tėvai, mokytojai, knygos ir draugai.

Mieli abiturientai,

„Žmogus neturi bijoti nežinomybės, nes kiekvienas yra pajėgus pasiekti visko, ko jis nori ir ko jam reikia“ (P.Colecho). Prisiminkite, kad sėkmė priklauso nuo jūsų pačių pasiryžimo ir tikslų siekimo.

„Išsiskyrimai visuomet kankinantys <...>. Jie viduje išgraužia tuštumą ir reikia laiko, kad suvoktum jų naudą“ (C.Clement). Nereikia bijoti kažko netekti, nes netekdamas žmogus daug nauja atranda.

„Niekada neatsižadėkite savo gimtosios žemės ir savo motinos kalbos, niekada neatstumkite jus mylinčių žmonių ir apie savo nesėkmes kalbėkite tyliai, nes gali išgirsti gyvenimas ir kitą sykį duoti mažiau“ (P.Colecho).

„Tiek daug citatų“, - pamanyt, tačiau jose sutalpinta tiek, kad užtektų padrašinti jūsų drebančias širdis. Jei šių padrašinimų negana, reikėtų perskaityti P.Colecho „Alchemiką“.
Turėtų padėti.

Sėkmės jums, mielieji!

Laimės jums, Ernesta, Ramune, Renata, Justina, Svajūne! Jūs buvote puikios žurnalistės- pavyzdys mums, pasiliekančioms.

Viktorija

Tyliai atsisveikinu

Žydinčiai rasota nuotaika, apkaityta iškilmių liūdesiu, lydima nuoširdaus varpelio skambėjimo, veda mus, abiturientus, prie mokyklinių dienų vakarėjimo, prie slenksčio, kuri peržengę pasijusime lyg patys tikriausi dualistai: slėgs atsakomybė, tačiau tvirtais žingsneliais eisim į platųjį pasaulį ir kartu būsime tokie pat kaip vakar.

Dvylika mokslo metų prabėgo greitai. Dabar kiekvienas iš mūsų tiki ateitimi, kuri žėri džiugiomis viltimis. Žinoma, suprantame, jog būsimasis pasaulis priklauso nuo to, ką išmokome šiame.

Dabar mes esame visi kartu, vienijami to paties tikslo, o galbūt aplinkybių; tačiau greitai išsiskirsime. Paliksime mokyklą saugojusią, globojusią, mokiusią. „Išeisime“... Kaip nykiai skamba šis žodis, ir ant kaštonų žiedų pakimba rasa. „Paliksime“ - ir ji nukrinta ir susigeria į žemę... Tebūnie... Kiekvienas nukritęs lašelis - tai gyvenimo akimirka, kurios nesustabdys ir nesugrąžinsi. Mes, abiturientai, tariame Ačiū Jums, Mokytojai... Ačiū Jums, direktore, Ačiū Tau, mokykla... Lai šie mūsų padėkos žodžiai netampa akimirka, nes jie nuoširdūs.

Norėčiau nuoširdžiai palinkėti savo draugams „Žuvėdros niekuomet neskraido tamsoje“ (R. Bachas) - linkiu būti tomis žuvėdromis

Išeisime... Paliksime... Sudie...

Ernesta Juškėnaitė, abiturientė

[Turinys](#)

Susitikimas su Agne

Per praėjusias atostogas, kai visi ilsėjosi ir dūko, mes, klaustukietės, nusprendėme ką nors nuveikti savo gimnazijos laikraščio labui. Šį kartą tai buvo mūsų pačių tobulinimasis žurnalistikos srityje. Juk mes rašome straipsnius, kuriuos Jūs skaitote ir įvertinate. Kadangi norime, kad įvertinimai būtų patys geriausi, turime pasistengti.

Taigi apie vidurdienį klaustukietės sugužėjo į nuolatinę savo susibūrimo vietą - vadovės kabinetą. Atėjome ne tik pasikalbėti, pasitarti, bet ir pasiklausyti patarimų, sužinoti kažką nauja. Paskaitą mums skaitė (tiksliau kalbėjo) Agnė. Tačiau pirmiausia susipažinkite su šia mergina.

Agnė Kudrevičiūtė - buvusi mūsų gimnazijos moksleivė, dabar - studentė. Ji jau antrus metus studijuoja teisę, tačiau nepamiršta ir savo hobi - žurnalistikos, kurios „paragavo“ besimokydama mokykloje, dalyvaudama „Klaustuko“ redkolegijoje. Pastaruoju metu Agnė lanko žurnalistikos kursus, kurie, jos žodžiais tariant, jai labai patinka. O ką jau kalbėti apie praktiką LTV laidoje „Agentūra SOS“! Juk televizija - daugelio mūsų, jaunųjų žurnalisčių, svajonė!

Agnė pasakojo apie straipsnio rašymą, komponavimą lape, pavadinimo parinkimą. Kalbėjo beveik nesustodama, žodžius berte bėrė, o ko nors paklausta, atsakydavo nedvejodama. Tokio rišlaus pasakojimo, aiškinimo buvo labai įdomu klausytis. Ji mus mokė, jog, rašant straipsnį, nereikia vartoti tarptautinių žodžių, žargono, nes turi vyrauti paprastumas. Sužinojome ir kitų žurnalistikos subtilybių, kurios pravers redaguojant „Klaustuką“. Susitikimas su Agne buvo ne tik naudingas, bet ir malonus.

Dovilė Staknytė ir Jovita Švabauskaitė, 1a klasė

[Turinys](#)

Maršrutas: Lietuva - Prancūzija

Visai neseniai aš buvau ten, kur kiekvienas alaus mėgėjas svajoja nuvažiuoti, ten, kur skaniausias vynas ir gražiausi rūbai, ir ten, kur tulpės pačias gražiausias! Tiems, kas susidomėjo, papasakosiu išsamiau.

Kelionei pradėjome ruoštis bene prieš pusmetį. Vieniems ji turėjo būti galimybė lavinti užsienio kalbas, o kitiems - puiki proga pailsėti nuo žiemos kasdienybės. Labai įdomu pačiam pamatyti tas šalis, kurios yra bene svarbiausios Europoje, Europos Sąjungoje. Taigi šįkart būsiu jūsų gide ir palydėsiu net į tris šalis.

Auksinio miesto stebuklai

Saulėje spindintys čerpių stogai ir į dangų kylančių bokštų auksinės strėlės, didingus laikus menantys ritmai - tokia ta auksinė Praha, bemaž nepaliesta visagalio laiko nuo tada, kai ją valdė Čekijos karalius Karolis Didysis. Tai jis norėjo, kad jo šalies sostinė būtų netik gražiausia, bet ir turtingiausia Europoje. Pasakojama, jog jis liepęs paaukuoti visus rūmų vartus. Nuo to laiko Praha vadinama auksine, o aš galiu tik patvirtinti, jog toks epitetas iš tikrųjų labai tinka Čekijos sostinei tiek perkeltine, tiek tiesiogine prasme.

Šalia Rotušės visuomet būriuojasi minia žmonių. Spūsties priežastis kas valandą atsiveriančios paslaptingos Rotušės laikrodžio duralės ir pasirodančios apaštalu figūrėlės, kurios pradeda mini spektaklį, vaidinamą jau bene 500 metų.

Pasak legendos, šis laikrodis buvo užsakytas vieno Prahos valdovo. Meistrui buvo liepta sukurti ką nors stebuklinga ir iki šiol nematyta. Meistras ilgai kūrė pasislėpęs nuo žmonių ir, kai jo dirbtuvės durys atsivėrė, visi buvo apstulbę. Meistras buvo tinkamai apdovanotas, jo laikrodis įtaisytas pagrindinėje miesto aikštėje. (Meistrui buvo išduotos akys dėl to, kad jis nepadarė tokio pat ar dar gražesnio stebuklo nei šis).

Karalių pramintais takais

Ilgiausių ir bene įdomiausių istoriją turi Prahos hradas. Tai pastatų kompleksas, kurio puošmena pilis su Šv. Vito katedra. Palei pilies rūmus vingiuoja Auksinė gatvelė. Čia mažičiuose nameliuose gyveno auksakaliai, naktimis pagal slaptą receptą išgaudavę stebuklingojo metalo spindesį. Žinoma, kad dirbtinio aukso išgauti negalima, taigi šios gatvelės gyventojai visuomet apgaudinėjo karalių savo pažadais.

Praha įsikūrusi ant septynių kalvų abipus Vltavos upės. Vandens skiriamas miesto dalis jungia ne vienas tiltas, tačiau visi keliai atves prie įžymiojo Karolio tilto - tikro Prahos simbolio. Šį tiltą puošia šventųjų skulptūros. Viena jų - Šv. Jono Nepamuko skulptūra (to paties šventojo, kuris saugo Trakus!) kuri jau nutrinta iki blizgesio, nesitikima, jog prisilietus jo išsipildys noras. Ir aš ten prisiliečiau, bet noro, aišku, neišduosiu.

Pasakojama, kad kadaise šis šventasis buvo įmestas į Vltavos upę karaliaus Vaclovo liepimu. Taip buvo pasielgta todėl, kad Šv. Jonas atsisakė karaliui perpasakoti karalienės išpažintį. VISOJE šioje istorijoje, matyt, yra teisybės, nes ant šio tilto (kiek stovėjome) nesitikome nė vieno nusiminusio ar nelaimingo žmogaus, čia visuomet tvyro šventinė nuotaika

Madų sostinė ir romantikos šalis

Nesunku buvo atspėti, jog tai Prancūzija ir garsusis Paryžius, apie kuriuos daug kalbėti nereikia. Visą tą akinantį grožį reikia pajusti savo siela ir pamatyti savo akimis. Istorija ir senovės šlovės dvelksmas čia tiesiog plūste plūsta. Nemėgstu kartoti ir kelis sykius kalbėti apie tą patį, todėl nepasakosiu kiekvieno paminklo ar pastato istorijos.

Sveika Burgundija!

Burgundija savo plotu nėra didelė Prancūzijos provincija. ir neturi tokių didelių vynuogynų, bet pagamina nuostabų vyną Burgundai myli save, yra nuoširdūs ir malonūs, bet kartais ir išlaidūs, didžiuojasi savo gimtinės istorija, jos žydėjimo ir klestėjimo metais (14-15 a.), garsiaisiais kunigaikščiais: Pilypas Gerasis, Pilypas Griežtasis. Iš čia kilę garsūs burgundai: inžinierius Gustavas Eifelis, šventas Bernardas, įkūręs Bernardinų vienuolyną, poetas - mokslininkas La Martinas, pirmojo žodyno autorius Larusas (19 a.), fotografijos išradėjas Niepsas , vaškinių figūrų pradininkas Gravenas (1849 m.). Burgundija - garsių abatijų ir vienuolynų vieta (nuo 9-10 a.), o vienuoliai, kaip žinoma, gamino geriausius sūrius ir brangiausią vyną.

Burgundijos sostinė Dižonas. Tai derlingiausia provincija visoje Prancūzijoje. Čia prasideda Sena, kuri vingiuoja iki pat Paryžiaus.

Rytinė rikiuotė, pamokos ir kita

Prancūzijoje gyvenome dvi savaites. Buvome apgyvendinti šeimose, todėl gana greitai susipažinome su šeimų tradicijomis, buitimi, draugais ir kt. Mano šeima buvo penkių asmenų ir labai svetinga.

Mokykla savo išore mūsų nenustebino, bet taisyklės tiesiog „sužavėjo“. Į mokyklą įžengdavom tik tada, kai tvarkingai išsirikiuodavome kieme. Pamokos ten truko ištisą valandą!

Naujoji draugystės arka, Paryžiaus metro, kuriame pasijutome lyg filmo aktoriai, Sacré Coeur, Notre Dame katedra, Mont Martro turgus, kuriame be galo daug menininkų, senieji Karalių rūmai, Luvras, Napoleonui padovanotas obeliskas, Karališkųjų sodų pasakiškas grožis, Triumfo arka, Eliziejaus laukai, Senos upė ir galiausiai Eifelio bokštas. Viską apvaikščiojom savo kojytėm, taigi nukeliavom 29 km. Skubu pranešti, kad po varginančios kelionės jau esame toli nuo Prancūzijos!

Naujasis Babilonas

Su magiškąja augsine Praha ar su šventiškuoju Paryžiumi sulygintas Amsterdamas atrodo kaip paprastas miestas, pilnas dviračių ir tiltų, tylus kaip vasaros vidurdienio kaitra. Kukliai viena - prie kito prisišlieję siauri, bet aukšti namukai, dar vadinami „šokančiais“ namais, nes bėgant metams kai kurie pakrypsta. Namai taip glaudžiasi vienas prie kito, kad, atrodo, sudaro vientisą sieną.

Miesto simboliai - kanalai ir tulpės

Tokia pati Amsterdamo įžymybė, kaip dviračiai ar marihuana, tai garsieji kanalai. Čia be galo daug vandens, o jame tarsi vilnija siauri namų siluetai. Iš viso čia 165 kanalai, todėl sostinė visai pelnytai vadinama šiaurės Venecija. Architektūroje gausu jūros ir gėlių simbolikos.

Lankėmės nuostabiame valstybiniame Meno muziejuje, kuriame pamatėme 12 garsiausių Rembranto kūrinių.

Gėlėms Olandijoje skiriamas tikrai didelis dėmesys. O kokie čia gėlių turgūs! Legendos pasakoja, kad tulpės į šalį atkeliavo 16 a. iš Austrijos, o tulpės svogūnėlis kainavo beveik tiek, kiek namelis.

Vilma Biekšaitė, 3h klasė

Anketa mokytojai

Ši kartą į anketos klausimus atsako mokytoja **Albina Batarlienė**, gegužės mėnesi šventusi savo jubiliejų. „Klaustukas“ sveikina jubiliatę.

1. Kodėl pasirinkote mokytojo profesiją?
2. Kas, Jūsų nuomone, mokytojas: profesija ar gyvenimo būdas?
3. Kokia buvote vaikystėje, paauglystėje, jaunystėje?
4. Ar teko patirti „bjauriojo ančiuko“ būseną?
5. Pirmoji meilė.
6. Pagal kokius kriterijus renkatės draugus?
7. Vertybės?
8. Ar yra (buvo) mokinys (-ė), kuriuo Jūs žavitės (žavėjotės)?
9. Iš kur semiatės energijos ir geros nuotaikos?
10. Labiausiai patikusi (-ios) knyga (-os)?

1. Turėjau auklėtoją, kuri man dėstė geografiją. Ji buvo tikra Mokytoja. Labai norėjau būti panaši į ją. Labai mylėjau vaikus.

2. Tikras mokytojas turi būti savo dalyko profesionalas, nuolat tobulėti. Tačiau mokytojas turi būti ir psichologas, o pažinti žmones mokomės visą gyvenimą.

3. Vaikystėje buvau tyli, vienišė. Paauglystėje svajotoja. Jaunystėje - romantikė, netgi bandžiau rašyti eilėraščius, todėl pravardžiauo „Salomeika“.

4. Teko, kaip ir visiems.
5. Pirmoji meilė aplankė mokykloje. Deja, jis mirė.
6. Draugystėje vertinu atvirumą, nuoširdumą. Nemėgstu apgavystės.
7. Šeima, namų šiluma.
8. Didžiuojuosi savo auklėtine aktore Edita Kabaraite, geografiją studijuojančia Valiūnaite ir kt.
9. Energijos pasikraunu gamtoje. Gera nuotaika ne visada būna, bet esu toks žmogus: kas bloga - lieka už durų, aplinkiniai neturi matyti blogos nuotaikos. Nemėgstu skųstis ir savo bėdų pasakoti kitiems.
10. Patinka knygos, kurios kažko pamoko. Nemėgstu detektyvų ir „lengvų“ romanų.

[Turinys](#)

Referendumas mūsų gimnazijoje

Gegužės 10-11 dienomis vyko referendumas dėl Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą. Apie respublikos žmonių pareikštą valią žinome. Tačiau balsuoti „už“ ar „prieš“ galėjo tik rinkimų sąrašuose esantys rinkėjai. Viena iš sąlygų būti rinkėju yra amžiaus cenzas: balsuoti ir dalyvauti politiniame gyvenime galima tik nuo 18 metų. Kadangi dauguma moksleivių dar nėra pilnamečiai, savo nuomonei jie galėjo pareikšti balandžio 29 d. vykusiame moksleivių referendume. Politologai teigia, kad moksleivių nuomonė parodo jų šeimoje vyraujančias nuotaikas. Lietuvos moksleivių referendumo rezultatai tokie: „už“ balsavo 83,31 proc., „prieš“ - 14,82 proc. moksleivių.

Mūsų gimnazijoje vykusiame referendume aktyviausi buvo 5 - 7 klasių moksleiviai, o pasyviausi - abiturientai. Juos galima suprasti, nes tądien jie laikė lietuvių kalbos įskaitą. Negalima tvirtinti, kad moksleiviai buvo labai aktyvūs, nes balsavo tik 61 proc. Mūsų gimnazijos moksleivių nuomonė dėl Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą beveik sutapo su visų Lietuvos moksleivių nuomone: „už“ balsavo 87 proc. moksleivių, „prieš“ - 9 proc. Politikų prognozės pasitvirtino - Lietuvos gyventojų apsisprendimas stoti į Europos Sąjungą buvo aiškus jau balandžio 29 d.

Viktorija Čiupailaitė 3h klasė.

[Turinys](#)

Jubiliejinė viešnage

Šeštadienio vakaras. Sutemo. Mieste tylu taip, kad girdėti, kaip medžiai šlama. Tik ties Vytauto Didžiojo gimnazija - neįprastas žmonių sambūris. Jaunuolių veiduose gali perskaityti: jie laukia. Kai kurie drebina nuo jaudulio prakaituojančias rankas, kiti jau kuria netolimos ateities planus. Ko jie laukia, kodėl jaudinasi? Turi a/važiuoti svečių iš Olandijos Sneek'o miestelio. Jie beveik kiekvieną pavasarį Trakus aplanko. Kai nuo ežerų ima tirpti ledas, gimnazijos moksleiviai sulaukia savo bendraamžių olandų, turi progą susipažinti ir pabendrauti, o taip pat patobulinti savo užsienio kalbos žinias.

Visgi šie metai išskirtiniai - jubiliejiniai. Mat jau 10 metų tęsiasi ši tarpmokyklinė draugystė. Kalbinsiu mūsų mokyklos anglų kalbos mokytoją Iriną Knelsienę, jau nuo 1993 m. palaikančią ryšius su Sneek'o mokykla ir organizuojančią keliones į Olandiją.

Kaip gimė, kaip buvo įgyvendinta idėja bendrauti su Olandijos mokiniais ir mokytojais?

Viskas prasidėjo nuo 1992 metų. Švietimo ministerijoje pasirodžiusio pasiūlymo bendrauti su Sneek'o mokykla. Po vienerių metų olandai autobusu atriedėjo į Trakus, tačiau pasisvečiavimas buvo ne visai sklandus. Trakuose tuo metu nebuvo šilto vandens, teko kaisti puodus ir šildyti. Buvo atvažiavę 45 žmonės, daugiausia vaikinai. Tuomet svečiai žavėjosi mažomis kainomis, o ypač - gražiomis lietuvaitėmis. Vėliau kas antri metai susitikdavome Lietuvoje ir važiuodavome pasisvečiuoti į Sneek'ą.

Nuo 1993 m. organizuojate susitikimus ir išvykas, važiuojate į Nyderlandus. Ar ten yra tokių mokytojų, kurie jau 10 metų važiuoja aplankyti Trakus ir priiminėja svečius iš Lietuvos?

Taip, vienas mokytojas jau nuo pirmosios kelionės atvažiuoja čia, lydėdamas mokinius. Tai - Onijdes Sijtsma. Taip pat jau dešimtus metus Lietuvoje svečiuojasi autobuso vairuotojas Gijs van den Burg.

Kaip sekėsi pirmoji kelionė į Nyderlandus? Kas įsiminė?

Labiausiai tuomet nustebino šilti mokytojų ir mokinių santykiai. Vieni kitus jie vadina vardais, draugiškai bendrauja. Kai kam tuomet tai buvo pirmoji kelionė į užsienį, taigi išvyka į Olandiją paliko tikrai nemažą įspūdį. Stebėjomės didele, gražia mokykla, olandiškais namais, kurių didžiuliai langai be jokių užuolaidų, taip pat dviračių skaičiumi gatvėse. Ten beveik visi naudoja šią susisiekimo priemonę. O „linksmiausia“ buvo tuomet, kai išvažiavome iš Sneek'o namo ir, nuvažiavus keletą kilometrų, sugedo autobusas...

Ar aktyviai mūsų moksleiviai bendrauja su užsieniečiais? Gal sulaukiate ir nusiskundimų?

Mokiniai tikrai norėjo ir nori bendrauti su olandais, o didesnių nusiskundimų nesulaukėme per visus 10 metų. Na, žinoma, buvo kilę menkų problemėlių dėl bendravimo užsienio kalba, kitoniško maisto.

Kaip galėtumėte prognozuoti mūsų, moksleivių ir sneek'iečių draugystę?

1995 m. buvo pasirašyta sutartis dėl apsikeitimo moksleiviais, taigi nenorėtume nutraukti ryšių su Sneek'u, tačiau viskas priklausys tik nuo moksleivių, jų noro bendrauti ir aktyvumo.

Savaitė su svečiais iš Olandijos prabėgo kaip viena diena, be atokvėpio. Rytais išlydėdavome draugus į ekskursijas, o vakare pasitikę juos prie mokyklos, linksmindavomės kartu diskotekose, kavinėse ar tiesiog namuose. Patikėkit, iš ryto kūnas lipdavo prie lovos lyg magnetas prie šaldytuvo" ir pamėlę paakiai puošė ne vieną.

Mokykloje vyko koncertas. Pasirodė ne tik lietuviai, bet ir svečiai. Patiko skambios olandiškos dainos, muzika, žavėjomės breiką šokančiomis panelėmis.

Dar galėjome išbandyti jėgas draugiškose sporto varžybose, o ketvirtadienio vakarą (paskutinį vakarą prieš atsisveikinant) draugystės partnerių laukė 10 kg tortas! JUBILIEJINIS.

Buvo liūdna, kai teko atsisveikinti. Vieni apsverkė, kiti negalėjo paleisti olandų iš glėbio taip ilgai, kad net vairuotojui pabodo laukti. Liko neišdildomi įspūdžiai.

O dabar namuose „okupuojame“ kompiuterius, rašydami kilometrinius laiškus naujesiems draugams, laukiame naujų susitikimų.

Rusnė Mikiškaitė, 1a klasė

Sporto varžybų kaleidoskopas

Pavasario kroso estafetė

Šiose varžybose mūsų gimnazijai atstovavo 5 mergaitės ir 5 berniukai, bėgę net 500 metrų (mergaitės) ir ištisą kilometrą (berniukai). Rajone iškovota II vieta.

Lengvoji atletika

Sveikiname rajono čempionus ir linkime gerų rezultatų respublikos čempionate!

Sportininkas	Rungtis	Vieta
Tomas Klisauskas	Šuolis į tolį	1
Andrius Galdikas		
Kornelija Markevičiūtė		
Aistė Dainauskaitė	Rutulio stūmimas	1
Loreta Kisnieriūtė		
Indrė Jankūnaitė	400 m. bėgimas	1
Simona Gliebutė	800 m. bėgimas	2
Tomas Naktinis	800 m. bėgimas	1
Edgaras Galdikas	400 m. bėgimas	2

Tarpklasinės varžybos

Tarpklasinėse 7-ųjų klasių krepšinio varžybose nugalėjo 7a klasės mergaitės. Sveikiname jas!

Irklavimas

Gegužės 11 d. Trakuose vyko Lietuvos irklavimo stipriausiųjų klubų atranka į tarptautines varžybas Maskvoje „Draugystė“. Marius Vaitiekus su savo porininku iš Vilniaus užėmė 1 vietą šaunu, Mariau! Eimantas Grigalius užėmė 2 vietą, o Marius Ravinskis - 3. Tarp mergaičių Aistė Dainauskaitė užėmė 4ją, o Dovilė Bagdonaitė - 3 vietą.

Eimantas Grigalius ir Marius Ravinskis birželio 5-6 dienomis vyks į Maskvą ir abu irklus dvivietę valtį. Sėkmės Jums, vaikinai!

Lietuvos moksleivių krepšinio čempionatas „Karūna“

Nuo vasario iki balandžio vyko itin svarbus Lietuvos moksleivių krepšinio čempionatas „Karūna“. Apskrities varžybose mūsų apskrieji krepšininkai skynė laurus, užimdami I vietą, o nugalėję Vilniaus J.Basanavičiaus, Nemenčinės 2-ąją, Švenčionių rajono Pabradės „Ryto“ vidurinių bei Elektrėnų „Versmės“ gimnazijos komandas, pelnė šaunų prizą, puošiantį nugalėtojus - sportinę aprangą visiems dalyviams. Respublikinėje laimėtojų lentelėje mūsų krepšininkai užima 9-ąją ir 10-ąją vietas.

Nuo vasario iki balandžio vyko itin svarbus Lietuvos moksleivių krepšinio čempionatas „Karūna“. Apskrities varžybose mūsų apskrieji krepšininkai skynė laurus, užimdami I vietą, o nugalėję Vilniaus J.Basanavičiaus, Nemenčinės 2-ąją, Švenčionių rajono Pabradės „Ryto“ vidurinių bei Elektrėnų „Versmės“ gimnazijos komandas, pelnė šaunų prizą, puošiantį nugalėtojus - sportinę aprangą visiems dalyviams. Respublikinėje laimėtojų lentelėje mūsų krepšininkai užima 9-ąją ir 10-ąją vietas.

„Karūnos“ laimėtojai:

Darius Dzevenkauskas, Aurelijus Bernatavičius, Tomas Steponavičius, Vytautas Nasevičius, Andrius Galdikas, Justas Butrimavičius, Tomas Fedorovičius, Tomas Naktinis, Vaidas Malūnavičius, Darius Tamkovskis, Mantas Jonelis.

Kūrybos paukštės palytėti

Deginantis, skaudinantis, džiugus, guodžiantis žodis, išstartas iš pačių sielos gelmių, gali nušvisti įvairiausiomis spalvomis, gali nuskambėti it melodingos dainos akordas, kartais žodyje telpa tik skaidri ašara, o kartais - visas pasaulis. Tik Kūrybos paukštė, dovanodama savo plunksną ir giesmę, suteikia galimybę pažinti kūrybos erdves, suprasti žodį. Tai ji, Kūryba, kovo 27 dieną sukvietė į Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje vykusią respublikinę konferenciją „Muzikos, spalvos ir žodžio sąsajos lietuvių literatūroje“.

Ųadien draugėn susibūrė moksleiviai, mokytojai, mokslininkai, kurie ieško naujų literatūros suvokimo ir interpretavimo galimybių, analizuodami literatūros kūrinius panaudoja menų sintezės galimybes, nori ir gali pasidalinti naujos mokymo ir mokymosi metodikos kūrimo patirtimi.

Šios konferencijos tikslai išsirutuliojo iš Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos abiturientų projektinio darbo, kurio temą pasiūlė lietuvių kalbos mokytoja Birutė Paltanavičienė, „Muzikos, spalvos ir žodžio sąsajos“ - tema mums, moksleiviams, pasirodė įdomi. Norėjome išsiaiškinti, kokias naujas prasmes atveria žodžių sąšaukos nagrinėjant teksto garsinę, morfologinę, sintaksinę, semantinę sandarą, kokia menų daugiasluksniškumo atradimų reikšmė kūrinių interpretavimui. Stengėmės suvokti estetinę žodžio funkciją konkrečiame tekste: kaip atraminis įvaizdis konkretizuoja kūrejo išgyvenimą. Literatūros kūrinių analizė pažadino mūsų asociatyvų vaizdinį mąstymą - interpretuodami piešėme, o Albertas Navickas estетinių išgyvenimų pagrindu sukūrė muziką.

Savo atradimais norėjome pasidalinti su kitais. Radome bendraminčių. Mūsų mokytoja ėmėsi organizuoti konferenciją. Į darbą įsijungė ir kitos mūsų gimnazijos lietuvių kalbos mokytojos, moksleiviai. Laukėme svečių. Ir sulaukėme.

Konferencijos metu savo sugebėjimus išgirsti kūrėjo balsą, atrasti ryšius tarp turinio ir raiškos respublikos moksleiviai bei muzikos, dailės, lietuvių kalbos mokytojai rodė įvairiai: skaitė pranešimus, dainavo, demonstravo tapybos darbus ir koliažus. Klausėmės moksleivių sukurtos muzikos.

Džiugu, kad konferencijos dalyviai iš tiesų buvo Kūrybos paukštės palytėti Žmonės. Smagu prisiminti savo bendraamžius iš Šilalės S.Goudėšiaus, Klaipėdos „Ažuolyno“, Elektrėnų „Versmės“ gimnazijų, iš Kauno Julijanavos ir Trakų rajono Lentvario M.Šimelionio vidurinių mokyklų. Mokytojai, be abejo, prisimena valandėlę, praleistą su humanitarinių mokslų daktare Dalia Satkauskyte. Mat tuo metu, kai moksleiviai dairėsi po Trakų pilį, įkvėpusią tiek kūrėjų, mokytojai ieškojo J. Vaičiūnaitės ir A. Marčėno eilėraščių interpretavimo kelių ir takelių. Po konferencijos galėjome tvirtinti: literatūros interpretavimo gėmės neišsemiamos, interpretuoti įmanoma ne tik žodžiais, bet ir dainomis bei piešiniais. Supratome, kad yra daug nuostabių jaunų Žmonių, giliai jaučiančių muziką, spalvą, žodį. Gerai, kad buvo būtent tokia konferencija, atvėrusi ir minčių, ir jausmų pasaulį.

Ernesta Juškėnaitė, abiturientė

Abiturientai atsako į „Klaustuko“ klausimus

1. Kokią pamoką prisiminsi visą gyvenimą?

2. Ką norėtum veikti baigęs gimnaziją?

3. Ko labiausiai bijai ir labiausiai lauki?

4. Ko paprašytum auksinės žuvelės?

5. Ko palinkėtum „Klaustukui“?

Artūras Navickas

1. Pamoka? Čia vienaskaita netinka. Esu įsitikinęs, kad visą gyvenimą prisiminsiu 11-12 klasės chemijos pamokas. Kiekvieną iš jų būtų galima vadinti ta vienintele. Taip pat prisiminsiu paskutinę muzikos pamoką, kai rašėme, kas būsim „užaugę“ - visai kaip baigdami pradinę.

2. Sėkmingai įstoti į LMA ir VU, aukštuosius mokslus baigti ir dirbti mėgstamą darbą.

3. Bijau, jog iš susijaudinimo galėsiu būti neatidus. Laukiu viso šito didelio „streso“ pabaigos.

4. „Kad pasaulis būtų geras“. Tada ji pasakytų: „Sugalvok ką nors lengvesnio, ką...“. Ir aš ją paleisčiau, juk būtų nepatogu prašyti ko nors savanaudiškai sau vienam.

5. Linkiu tapti spalvotu savaitraščiu.

Vilma Gliebutė

1. Niekada nepamiršiu pamokų per Mokytojų dieną, kai jas vesdavo abiturientai.

2. Labiausiai norėčiau įstoti į universitetą ir studijuoti architektūrą.

3. Labiausiai laikiu dienos, kai išėsiu iš paskutinio egzamino.

4. Sėkmingai išlaikyti abiturijos egzaminus ir įstoti į norimą specialybę.

5. Gyvuoti tol, kol gimnaziją baigs 100-oji abiturientų laida!

Darius Zinkevičius

1. Manau, kad tokių pamokų buvo daug, nenorėčiau išskirti vienos.

2. Norėčiau įstoti ten, kur esu numatęs, ir sėkmingai baigti.

3. Labiausiai bijau neišlaikyti pasirinktų egzaminų, o labiausiai laikiu išleistuvių.

4. Paprašyčiau, kad išsipildytų didžiausios mano svajonės.

5. „Klaustukui“ linkiu ilgai gyvuoti bei kūrybinės sėkmės.

Lina Rackevičiūtė

1. Pirmą pamoką pas J. Martyncevienę (9 kl.).

2. Įstoti į aukštąją ir sėkmingai ją baigti.

3. Nieko nebijau. Laukiu išleistuvių.

4. Paprašyčiau gražaus atestato.

5. Sėkmės!

Aurelijus Bernatavičius

1. Mokytojo G. Mickonio pamokas ir E. Šišeninės pirmą pamoką.

2. Įstoti į aukštąją mokyklą.

3. Truputi bijau egzaminų, labiausiai laikiu dienos, kai būsiu studentas.

4. Egzamino užduočių.

5. Gyvuot dar daug metų.

Neringa Saladytė

1. Prisiminsiu pirmąją mokytojos E. Šišeninios pamoką.
2. Baigusi gimnaziją norėčiau sėkmingai įstoti į universitetą ir jį baigti.
3. Labiausiai bijau, bet kartu ir laikiu egzaminų.
4. Auksinės žuvelės paprašyčiau atestato ir išleistuvių suknelės.
5. „Klaustukui“ linkiu sėkmės kūrybiniame darbe.

Turinys

Sveikas, Europos jaunime!

Įsivaizduokime, kad dabar 2009 – ieji metai. Lietuva švenčia ypatingą šventę – Lietuvos vardui tūkstantis metų. Šiai progai paminėti buvo sukurtas projektas „Europos jaunimo centras“. Kur tas centras? Be abejo, Trakuose.

Trakai - nepaprastas miestas pusiasalyje. Čia vienas prie kito glaudžiasi mėlynakiai ežerai, apie kuriuos sklendo daugybė legendų ir pavadinimų. Ežeruose atspindi didysis Trakų miesto lobis - salos pilis. Šią pilį pastatė didysis kunigaikštis Vytautas. Trakus jis labai mylėjo ir vadino gimtuoju miestu. Nenuostabu, kodėl jam taip čia patiko, juk čia pats gražiausias kampelis žemėje. Vasarą miestą puošia mėlynieji ežerai, žaliuojantys miškai, salos, o svarbiausia - žmonių šypsenos. Žiemą šis miestas pasipuošia balta skraiste, ežerai tampa stikliniai, o Trakų pilis tartum pasakų šalies tvirtovė. Taip buvo ir bus visada.

Šiandien Trakai gali pasiūlyti ne tik gražius vaizdus, bet ir naują dalyką. 2009 - aisiais metais čia įkurtas Europos jaunimo centras. Europos jaunimo centrui buvo parinkta labai graži vieta. Panorama atsiveria į Trakų pilį. Šalia yra ežeras bei parkas, kuriame galima pailsėti, pamąstyti. Parke vyksta įvairūs renginiai ir vakaronės, kuriuose pagrindinis asmuo yra jaunimas. Šio jaunimo centro siekis - atskleisti Europos jaunimui jų galimybes. Norime, kad visa Europa bendrautų, todėl merginos ir vaikinai dalyvauja bendruose projektuose ir renginiuose. Čia jie praleis laiką vadindami, šokdami, piešdami, dainuodami bei grodami. Daug dėmesio skiriama jaunimo bendravimui. Paaugliai galės bendrauti su savo artimaisiais ir visu pasauliu internetu.

Vyresnieji čia galės studijuoti norimus mokslus, taip pat atlikti praktinius darbus. Tik šiame Europos jaunimo centre jūs galėsite mokytis visų Europos šalių kalbų, tarp jų ir vienos seniausių indoeuropiečių kalbos - lietuvių.

Jauniesiems europiečiams rengiamos stovyklos ir suvažiavimai, kuriose jie gali pareikšti savo mintis, norus, pageidavimus, idėjas. Čia jie linksmi praleidžia vasaros atostogas linksmindamiesi ir mokydamiesi.

Patys mažiausi čia taip pat turi ką veikti, yra įrengta salė būtent jiems. Kasmet rengiami įvairūs suvažiavimai, kurių metu vaikai mokosi, bendrauja, žaidžia ir kalbasi.

Pedagogai šiame Europos jaunimo centre taipogi svarbūs. Todėl čia suvažiuo profesionalai iš savo visos Europos. Jaunimo centre dirba ir psichologas, kuris visada pasiruošęs padėti.

Tikimės, kad mūsų Europos jaunimo centro idėja Jums patiko ir Jūs susidomėjote, o jeigu turite minčių, idėjų ir tiesiog trokštate pasidalinti su kitais, atvažiuokite į Europos jaunimo centrą Lietuvoje, Trakuose. Prisidėkite prie mūsų, pasidalinkite mintimis ir norais su kitais tokiais pat kaip Jūs. Tik taip Europos miestai bendraus tarpusavyje, tik taip Jūs atrasite save.

Evelina Liudvinavičiūtė, 3h klasė

Turinys

Gyva kalba – gyva tauta

Tikros pavasarinio vėjo glamonės išjudino visus žmones. Kiekvienas ėmėsi savo darbų: vieni tvarko aplinką, kiti rengia konferencijas. Ir viena, ir kita naudinga, bet antrasis variantas mums, moksleiviams, įdomesnis. Apsidžiaugėme, kai buvome pakviesti į Elektrėnų „Versmės“ gimnaziją, mat ten vyko respublikinė humanitarų konferencija „Gyva kalba - gyva tauta“.

Svarbiausia konferencijos dalis buvo moksleivių pranešimai literatūros ir kalbos temomis. Įdomūs ir prasmingi buvo visi darbai, tačiau tarp jų galima pažymėti geriausius: D. Kairevičiūtės iš Elektrėnų „Ąžuolino“ vidurinės mokyklos „Dažniausios mokinių kirčiavimo klaidos“, J. Podrezo iš Semeliškių vidurinės „Žodžių žaidimai“, J. Čerškutės iš Panevėžio J. Balčikonio gimnazijos „Meilės raida J Ivanauskaitė romane „Ragana ir lietus“. Moksleiviai iš Jurbarko Naujamiesčio vidurinės ir A. Giedraičio - Giedriaus gimnazijos skaitė savo sukurtus eilėraščius. „Versmės“ gimnazijos bibliotekoje apžiūrėjome parodą „XX a. lietuvių literatūros akcentai“. Versmiečiai savo svečiams nestokojo dėmesio: pranešėjai buvo nuvežti į vandens atrakcionus, buvo parodytas filmas apie M. Katiliškį.

Konferencijoje Elektrėnuose mūsų gimnazijos humanitarams atstovavo abiturientė Renata Račkauskaitė. Ji pristatė projektinį darbą „Muzikos, spalvos ir žodžio sąsajos lietuvių literatūroje“.

Ir aš ten buvau, pranešimų klausiau, galvon susidėjau ir žinutę parašiau.

Viktorija Čiupailaitė 3h kl.

Turinys